

VÆRINGERNE I MIKLAGARD.

Tragedie i 5 Akter af A. Øehlenschläger.

(1827 Det kgl. Theater.)

Andante con moto. P. Flemming.

Kor.

I. *p* E - vig Na - tu - ren skæn - ker si - ne Ga - ver;

mf

Is ø - de - læg - ger ej de græ - ske Ha - ver; Vaa - ren med

Sang - fugl, Ze - fyr og Au - ro - ra kom - mer med Flo - ra.

Laurbærret grønnes dejligt end tilvise;
Ak, men det pryder mer ej Heltens Isse.
Fjernt nu fra Thule, fra det kolde Belte
Drage kun Helte.

Jorden er venlig alle Skabtes Moder;
Skønhed er Søster, Tapperhed er Broder;
Ei da forsmaa, du Helt fra fjerne Kyster,
Tak af din Søster!

Fjenden, som fræk sig Grænsen havde nærmet,
Veg for din Glavind! Du har os beskærmet.
Modtag da Kransen! Haabet den har bundet,
Du har den vundet!

II. *Andante.*

sempre p

Elisif.

Vil du velbære den-ne Dragt, som Tho-ra Hior-tur ej - ed? at væl-geden til
Jeg tør ej bære det-te Skrud, det vil mig ik-ke smyk-ke-End le-verhundin

Høj-tidspragt hun i sin Ung-dom plej-ed Om dis-se Sømme tidt hun for, med
un-ge Brud, du raa-der hen-des Lyk-ke! hun har paa Dig det før-ste Krav! men

si-ne hvi-de Hæn-der. Nu hvi-ler hun i sor-ten Jord en an-den El-skov
kan Du dig be-klage Send hen-de at-ter til sin Grav! Hun kom-mer ej til-

bræn-der. Nu hvi-ler hun i sor-ten Jord en an-den El-skov bræn-der.
ba-ge. Send hen-de at-ter til sin Grav! Hun kom-mer ej til-ba-ge.